

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Sinodul I Ecumenic de la Niceea

„Ceata Sfinților Părinți, adunându-se de la marginile lumii, a dogmatizat o ființă și o fire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și învățătura despre Dumnezeu au predat-o lămurit Bisericii” (Penticostar, p. 292).

Biserica Ortodoxă îi cinstește în cea de-a VII-a duminică după Sfintele Paști, pe cei 318 Sfinți Părinți care au participat la Sinodul I Ecumenic, desfășurat în anul 325, în orașul Niceea. Sinodul (gr. *sinodos*) este adunarea episcopilor Bisericii. Sinoadele locale sau ecumenice au autoritatea de a lua hotărâri cu privire la învățătura morală, disciplina și misiunea Bisericii. Sinoadele ecumenice au autoritate în materie de credință, aceasta este dată de autoritatea episcopilor de a învăța, iar ei exercită această harismă în acord cu conștiința Bisericii. Cele șapte sinoade ecumenice au formulat și adoptat dogmele credinței Bisericii. Scopul Sinoadelor Ecumenice a fost unitatea de credință a Bisericii și combaterea învățăturilor greșite, după principiul „lumina adevărului, alungă întunericul minciunii”. Biserica Ortodoxă recunoaște ca „sinoade ecumenice”, Sinodul I de la Niceea din anul 325, Sinodul al II-lea de la Constantinopol din anul 381, Sinodul al III-lea de la Efes din anul 431, Sinodul al IV-lea de la Calcedon din anul 451, Sinodul al V-lea de la Constantinopol din anul 553, Sinodul al VI-lea din anul 680-681 din Constantinopol și Sinodul al VII-lea din anul 787 de la Niceea. Sinodul I Ecumenic de la Niceea din anul 325, a fost prima adunare a episcopilor din Biserica și a rămas în istorie ca model de luare a hotărârilor privind dreapta credință și unitatea Bisericii. Acest sinod a fost convocat de împăratul Constantin cel Mare, tocmai pentru a lămuri controversa ariană, care tulbura viața Bisericii și a imperiului în acea vreme. Preotul Arie din Alexandria contesta deplina dumnezeire a Fiului lui Dumnezeu. Erezia lui Arie poate fi sistematizată astfel: Dumnezeu-Tatăl este singurul principiu necreat și nenăscut. Cuvântul sau Logosul divin nu există din veșnicie alături de Dumnezeu-Tatăl. Logosul a fost adus la existență prin voința Tatălui, dar nu

din ființa dumnezeiască ci din nimic, fiind prima Sa și cea mai desăvârșită creatură a lui Dumnezeu-Tatăl, primind măreția din puterea creatoare a Tatălui, fiul poate fi numit și el Dumnezeu, căci datorită harului dumnezeiesc primit de la Tatăl a devenit fiu adoptiv al Tatălui. După natură, Fiul este supus schimbării, mărginit, imperfect și inferior Tatălui. Fiul a fost adus la existență de Dumnezeu-Tatăl pentru crearea universului (*Hotărârile dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice*, Editura Basilica 2018, p. 24). Acest sinod combătut aceste învățături greșite a lui Arie și a formulat dogmele credinței ortodoxe, care se referă la a doua Persoană a Sfintei Treimi, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, de o ființă cu Tatăl. A redactat primele șapte articole ale Simbolului Credinței (Crezul). De asemenea Sinodul I Ecumenic a alcătuit 20 de canoane referitoare la organizarea și disciplina bisericească și a stabilit data Paștelui.

Dogmele formulate de Biserica, răspund întrebărilor celor care caută adevărul, se adresează rațiunii, dar adaptează adevărul dumnezeiesc la puterea de cunoaștere a sufletului. Cu toate acestea adevărul dumnezeiesc nu poate fi înțeles în întregime, rămâne acel vâl la care se referă Sfântul Apostol Pavel când spune că omul vede doar ca prin *ghicitoră* (I Cor. 13, 12). Despre dogme, părintele Stăniloae spune că sunt „adevăruri revelate ale credinței mântuitoare, păstrate, propovăduite, aplicate și explicate de Biserica și expresii ale planului de mântuire și îndumnezeire a omului” (*Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I p. 54). Dogma nu epuizează subiectul său, înțelesul ei poate fi cuprins numai prin experiența duhovnicească. Ea își împlinește menirea atunci când schimbă viața credincioșilor, întorcându-i de la păcat la virtute, altfel rămâne o simplă cunoaștere intelectuală. Dogma poate fi cunoscută și înțeleasă numai în Biserica, și numai în măsura curăției inimii. Doar credința dreaptă și rugăciunea curată fac posibilă înțelegerea conținutului dogmei.

Continuare în pagina 2
Pr. Ioan LAZĂR

PREDICA

Păstrarea dreptei credințe

Duminica a VII-a după Paști - a Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic

„În vremea aceea, ridicându-și ochii Săi către cer, Iisus a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Înșuți, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine; Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.” (Ioan 17, 1-13)

Dreptmăritori creștini și creștine, Înălțarea Mântuitorului în Slava Tatălui, la patruzeci de zile după sfânta Sa Înviere, a însemnat, atât pentru Sfinții Apostoli cât și pentru noi, împlinirea prorociei Sale, enunțate înaintea Pătimirii și Morții Sale: *Părinte Sfinte ... acum vin la Tine, preaslăvește-Mă Tu ... la Tine Înșuți*. Coborât din Slava Tatălui, pentru a Se îmbrăca întru a noastră frământătură telurică, El, Fiul lui Dumnezeu, pe care moartea nu-L putea ține închis în mărginirile ei, ne-a mijlocit reșezarea în firescul chemării Creatorului, a lui Dumnezeu Tatăl, de a fi asemenea cu El.

Între ziua Suirii la ceruri și praznicul Cincizecimii, al Rusaliilor, se numără și o Duminică. Ea este închinată de calendarul Bisericii Răsăritene pomenirii Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic. Acest conciliu al episcopilor din imperiu a fost organizat cu susținerea Împăratului Constantin cel Mare, desfășurându-se în orașul Niceea, în anul 325 d. Hr.

Lectura biblică propusă de Părinți ne îmbie spre audiție pasajul ioaneic care reproduce cuvintele rostite de Domnul Iisus în grădina Ghetsimani, în fapt, rugăciunea arhierescă adresată Tatălui

ceresc mai înainte de sfintele și Mântuitoarele pătimiri.

Aceste cuvinte ne întăresc credința că, deși *strămutat* cu Trupul la Cer, El, Mântuitorul, rămâne prezent, viu și lucrător în Biserica, prin Duhul Sfânt, în unitatea celor care cred și-L mărturisesc ca Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, după înșeși cuvintele Sale: *Iată eu sunt cu voi în toate zilele*.

Păzitorii și transmițătorii tezaurului de neprețuit al credinței, sunt clericii împreună cu credincioșii. Tocmai de aceea, vedem că în această rugăciune, Domnul Iisus cere de la Tatăl păstrarea unității Bisericii după chipul unității Treimice. Această păzire în unitatea credinței dă certitudinea fidelității față de moștenirea Tradiției, de legătura cu toți agenții ei, pornind de la Apostoli, trecând pe la Părinți și ajungând, prin succesiunea apostolică a ierarhiei sacramentale până la noi.

Păzirea acestui Adevăr mântuitor al credinței nu se poate face în izolare ci în comuniune de gândire, de mărturisire și de viețuire cu Biserica. Tocmai din această cauză în această sfântă lucrare e nevoie de multă rugăciune, de multă

Continuare în pagina 2
Pr. F. ALBU

Din sumar

► O restituire istorică inedită. Scrisoarea Părintelui Arsenie Boca către Părinții Dometie și Gherontie de la Chilia Sfântul Ipatie (M-rea Sâmbăta, 2 dec. 1940) pagina 3, Pr. Vasile Vlad, Pr. Lucian Farcașiu

► ÎPS Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și-a sărbătorit ziua de naștere pagina 4

Păstrarea dreptei credințe

Urmare din pagina 1

iubire și de multă smerenie, ca să poată fi dobândiți pentru acest ideal tot mai mulți.

Rugăciunea pentru unitate ne demonstrează faptul că pentru împlinirea acestei porunci hristice se cere multă osteneală. Ea este un dar de Sus dar și o lucrare a celor de jos.

Unitatea Bisericii pentru care S-a rugat Hristos nu se păstrează oricum, ci prin împărtășirea continuă de sfințenia Lui, a Capului nevăzut al Bisericii, prin lucrarea și cu venirea tainică a Duhului Sfânt, spre slava Preasfintei Treimi.

Tocmai pentru acest motiv, în cuprinsul aceleiași rugăciuni arhieresti, Mântuitorul Iisus Hristos a cerut Tatălui Său ceresc și veșnic ca să-i sfințească pe ucenici întru adevărul Său, adică prin cuvântul Său (cf. Ioan 17, 17).

Conștiința aceasta a unității, Biserica o menține la fiecare sfântă slujbă în care se roagă pentru bunăstarea și unitatea ei.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic și ale tuturor Sfinților, să păstrăm dreapta credință ca fiind cel mai mare dar spiritual al vieții, să creștem în ea și în sfințenia pe care ne-o dăruiește ea, cu nădejdea mântuirii și a vieții veșnice. Amin!

Sinodul I Ecumenic de la Niceea

Urmare din pagina 1

Dogma își atinge scopul atunci când devine rugăciune, de aceea Părinții Bisericii au introdus dogma în imnurile liturgice, cu conștiința că acestea sunt rugăciuni prin care omul *învață și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu*” (Penticostar, p. 286). Biserica prăznuiește în această duminică pe cei ce au formulat dogmele referitoare la dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu, înlăturând astfel toată neștiința, necredința și tulburarea din Biserică:

„Să lăudăm astăzi pe trâmbițele cele tainice ale Duhului, pe purtătorii de Dumnezeu Părinți, pe cei ce au cântat în mijlocul Bisericii cântare armonioasă de Teologie, pe Treimea cea una, neschimbată după ființă și după Dumnezeire, pe biruitoarii lui Arie și pe apărătorii ortodocșilor, care se roagă pururea Domnului, să se miluiască sufletele noastre” (Penticostar, p. 275)

Conferință Teologică dedicată Patriarhului Iustin Moiescu la Centrul de Studii al Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

Cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea”, din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, în cadrul unui proiect desfășurat în parteneriat cu Centrul Municipal de Cultură Arad, a găzduit, în ziua de 3 iunie 2019, o nouă conferință teologică pusă sub genericul: **Patriarhul Iustin Moiescu, promotor al dialogului ecumenic.**

În deschiderea manifestării, după salutul de bun-venit adresat de către Pr. Prof. Univ. Dr. Cristinel Ioja, decanul Facultății de Teologie din Arad, au fost evocate două noi apariții editoriale ale Patriarhiei Române. Părintele profesor Viorel Ioniță, în calitate de coordonator, a prezentat primul volum al manualului de Istorie Bisericească Universală, evidențiind beneficiile și importanța proiectelor editoriale de acest gen, inițiate de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, încă din prima zi de activitate în această înaltă demnitate. Părintele profesor Ștefan Buchiu a prezentat alte două apariții publicistice: Dicționarul de Teologie Ortodoxă, precum și primul volum al manualului de Teologie Dogmatică Ortodoxă. Preacucernicia sa a evocat faptul că apariția Dicționarului este rodul bune conlucrări între Facultățile de Teolo-

gie Ortodoxă din București și Arad, la care s-au adăugat, pe parcurs, și alți reprezentanți ai școlilor teologice din Patriarhia Română. Cea de-a doua carte, volumul de Teologie Dogmatică, cuprinde cinci autori, doi dintre aceștia fiind cadre didactice la Arad. Într-o scurtă prezentare, părintele profesor Ștefan Buchiu a arătat că această carte este: „o dogmatică vie care încearcă să fie de ajutor unui public cât mai larg: teologi, profesori, jurnaliști, precum și alora care doresc să cunoască diferitele aspecte ale Teologiei ortodoxe”.

După salutul reprezentanților conducerii Universității, a urmat prezentarea referatelor de către conferențiarul invitați: PS Conf. Univ. Dr. Emilian Crișanul, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Craiova: Patriarhul Iustin Moiescu - teolog și ctitor al Bisericii luptătoare; Pr. Prof. Univ. Dr. Viorel Ioniță, Facultatea de Teologie Ortodoxă Iustinian Patriarhul din București: Patriarhul Justin Moiescu – reprezentantul Bisericii noastre în cadrul

CEB și CBE, informații inedite din arhivele CEB de la Geneva; Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan Buchiu, Facultatea de Teologie Ortodoxă Iustinian Patriarhul din București: Contribuții teologice ale Pr. Prof. Univ. Dr. Dumitru Popescu în timpul arhipăstoririi Patriarhului Justin Moiescu; Pr. Prof. Univ. Dr. Valer Bel, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca: Concepția Patriarhului Iustin Moiescu despre Biserica locală; Pr. Prof. Univ. Dr. Ioan Tulcan, Facultatea de Teologie Ortodoxă Ilarion V. Felea din Arad: Aspecte esențiale ale dialogului intercreștin în viziunea patriarhului Justin Moiescu

La finalul acestor disertații interesante, ÎPS Arhiepiscop Timotei a evocat câteva momente istorice care au conturat personalitatea marcantă a Patriarhului Iustin Moiescu.

În cursul după-amiezii, Pr. Prof. Dr. Viorel Ioniță a prezentat, în cadrul Școlii Doctorale a Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad, o conferință intitulată: Bisericele Ortodoxe după Sinodul din Creta.

Pr. Dr. Filip Albu
Directorul Centrului de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară Arad

Revederea promoției anului 1999, a Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

Ziua de 28 mai 2019 a însemnat, pentru promoția anului 1999, a Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad, momentul revederii, la scurgerea a două decenii de la absolvirea cursurilor acestei venerabile instituții teologice.

Festivitățile aniversare au debutat, în Catedrala veche a Aradului, cu oficierea unei slujbe de mulțumire și a slujbei de pomenire pentru cadrele didactice și absolvenții adormiți în acest răstimp, de față fiind Înaltpreasfințitul Timotei, Arhiepiscopul Aradului, precum și o bună parte a cadrelor didactice ale acestei generații de teologi.

La finalul oficiului liturgic, părintele decan, profesorul universitar Cristinel Ioja, atât în calitate administrativă deținută, cât și ca absolvent al promoției sârbătorite, a adresat un cuvânt celor prezenți în care a exprimat emoția și bucuria acestei revederi într-un loc spe-

cial, cel al toposului Catedralei vechi, unul în care această promoție și-a găsit formarea duhovnicească și liturgică. Între altele, preacucernicia sa a arătat că: „Revederea aceasta este una care ne ajută să observăm felul în care Dumnezeu a așezat în noi daruri, unele care au fost sesizate, poate atunci, poate mai târziu, dar care certifică valoarea și lucrarea fiecăruia dintre noi întru împlinirea a ceea ce dascălii noștri, în frunte cu ÎPS Arhiepiscop Timotei, au așezat în

mințile și inimile noastre. Pentru toată jertfelnicia lor, le mulțumim acum, încă odată”.

În cuvântul său, ÎPS Timotei a răspuns cu evidențierea aceluiași emoții și bucurii, evocând frumoasele realizări ale absolvenților acestei promoții, remarcate prin pozițiile înalte ocupate de o bună parte a acestor absolvenți, atât în viața bisericească cât și în cea socială. Totodată, Înaltpreasfinția Sa a salutat prezența părintelui profesor Mi-

hail Săsăujan, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iustinian Patriarhul” din București, care și-a început cariera universitară la Facultatea arădeană odată cu generația amintită aici.

Festivitățile au continuat în Aula Facultății, părintele profesor Ioan Tulcan vorbind audienței despre rolul Teologiei ca mărturisire și mod de viață în lume. Părintele profesor Constantin Rus a dat citire catalogului, iar fiecare dintre absolvenți și-a prezentat realizările de până acum, toți mărturisind faptul că au resimțit, din plin, binecuvântarea lui Dumnezeu în viața lor.

Revederea s-a încheiat cu o agapă de bucurie, unde toți cei 30 de absolvenți prezenți, alături de dascălii invitați au depănat amintiri frumoase din vremea studenției.

Absolvent, pr. Filip ALBU

O restituire istorică inedită

Scrisoarea Părintelui Arsenie Boca către Părinții Dometie și Gherontie de la Chilia Sfântul Ipatie (M-rea Sâmbăta, 2 dec. 1940)

Urmare din pagina 3

– „Apoi ei sunt legați deolaltă fiindcă și pe cei doi, Păr. Diomid i-a dus și i-a crescut.”

– „Cred, crede-mă și tu pe mine!”

A mai trecut vreme; iarăși i-am pomenit că-i prin București Părintele Diomid.

– „Da, scrie-le adevărul: Pe cei doi îi primesc, cu Diomid însă n-am ce face!”

Aista-i tăerea a doua.

Ei, ce să fac, eu cu totdădinsul mă plâng că-s singur la atâta slujbă, ca doară doară-L înduplec să vă blagoslovească venirea, și nu merge, trebuie să facem răbdare și unii și alții, sau primiți tăerea aceasta.

Fiindcă lupta de gând ar persista chiar primind tăerea aceasta, e bine să vă scriu cam ce v-ar aștepta deosebit, ca la Sf. Munte:

1. Femeile **nu-s oprite de-a veni la biserică** și deci de a le vedea călugării. Pe cele ce îmbracă pantaloni, **le mai scot eu afară** din biserică. Ba chiar la Mănăstire este o femeie care grijește salonul **Vlădichii și face de mâncare**. Deci, dacă tu Gherontie, – ca mai priceput în ale trapezei ai **face bucătărie pentru o vreme**, ne-am putea scuti de slujba muerească și a doua zi după sosirea **voastră** iar **da drumul**.

2. **Lipsa din țară a untului de lemn, de pe urma ciuntirilor din țară a ținutului Basarabiei, unde creștea floarea soarelui.**

6. Starețul, – cum știți e Vlădica, vine când poate și împreună ascultările și blagoslovenile. Cât prognozează pe duhovnic, aruncăm mântuirea mitocului. Cu toate acestea, e un băiețel bun, flăcău, cu mare dragoste de Măntuire, și câte alte truse, de n-a umplut o carte de vreo 1000 de pagini cu ele.

7. Starea tulburătoare a membrilor, scumpetea fără seamăn a materialelor de construcție, îl țin pe loc de încă nu poate vedea cum căieș din puterea născută de călărie ultime, și să deschidă Mănăstirea Brâncovenească după cum se cuvine.

Deci nu numai voi faceți răbdare.

Le ar fi dacă ați primit tăerea și ați veni voi doi?

1. Ar fi slujba la biserică, după rânduiala lui Sf. Munte, fără nicio schimbare.

2. Ar fi începutul obștei, cu 3 sau 4, dacă va primi și părintele Dumitru ăstălalt, tundera ca tușmășă la primăvară.

3. N-ar mai fi femei în slujba Mănăstirii, – a-ți țară de lucrul câmpului vara.

4. Ați fi în țară la voi, – ceea ce eu cred că nu e puțin.

Cu toate acestea, din dragul de-a vă folosi, vă zic ca întotdeauna, dacă vreți să oporiți măsură nevoităle, haideți, dacă însă meluți grădina Maicii Domnului, mai mult decât orice altă ocrotire, mai răbdați puțin pe loc, și rămâneți în Sfântul Munte, – că eu unul în locul vostru n-aș veni de acolo, – îmi cam pare rău că de ce n-am rămas și eu acolo.

Deci pomeniți în rugăciunile voastre și pe Arsenie păcătosul, și cereți mila lui Dumnezeu și pentru uoi.

Cu toate blagoslovenia dragostea Arsenie.

Deci postul e mai aspru când e post. Sunt însă vaci cu lapte și blagoslovenie la carne.

3. **Puțină depărtare de la casa în care am avea chiliile până la Biserică.** Deci drumul, pe orice timp până la Biserică.

4. **Lucru** cam mult, – cu toate că avem permanent cam 3-4-5 servitori. Știți că eu am

meșteșugul icoanelor, cu toate acestea, țin atelierul închis, fiindcă ascultarea administrației e mai întâi și așa fac răbdare.

5. Când vor afla oamenii că se face slujbă la Mănăstire, apoi o să dea năvală pe părintele Dometie, cât poate că numai Cuv. ta ai fi „călugărul” care te găesc oamenii în Biserică.

6. Starețul, – cum știți e

Vlădica; vine când poate și împarte ascultările și blagoslovenile. Cât propriu zis pe duhovnic aruncăm mântuirea sufletului. Cu toate acestea e un stareț bun, blând, cu mare dragoste de Mănăstire, și câte alte bune, de s'a umplut o carte de vreo 1000 de pagini cu ele.

7. Starea tulburătoare a membrilor, scumpetea fără seamăn a materialelor de construcție, îl țin pe loc de încă nu poate vedea cam când s-ar putea apuca de clădirile ultime, și să deschidă Mănăstirea Brâncovenească după cum se cuvine.

Deci nu numai voi faceți răbdare.

Ce ar fi dacă ați primi tăerea și ați veni voi doi?

1. Ar fi slujba la biserică, după rânduiala din Sf. Munte, fără nicio schimbare.

2. Ar fi începutul obștei, cu 3 sau 4, dacă va primi și părintele Dumitru ăstălalt, tundera călugărească la primăvară.

3. N-ar mai fi femei în slujba Mănăstirii, – afară de lucrul câmpului vara.

4. Ați fi în țară la voi, – ceea ce cred că nu e puțin.

Cu toate acestea, din dragul de a vă folosi, vă zic ca întotdeauna, dacă vreți să sporiți măsura nevoităle, haideți, dacă însă prețuiți grădina Maicii Domnului mai mult decât orice altă ocrotire, mai răbdați puțin pe loc, și rămâneți în Sfântul Munte, – că eu unul în locul vostru n-aș ieși de acolo, – îmi

cam pare rău că de ce n-am rămas și eu acolo.

Deci pomeniți în rugăciunile voastre și pe Arsenie păcătosul, și cereți mila lui Dumnezeu și pentru noi.

Cu toată duhovniceasca dragoste, Arsenie.

Din conținutul acestei scrisori reiese limpede preocuparea Părintelui Arsenie Boca de a reînvia viața duhovnicească din Ardeal, în general, și de la Mănăstirea Brâncoveanu-Sâmbăta de Sus, în mod special. În toată această preocupare se vede ascultarea pe care Părintele Arsenie o arăta Mitropolitului Ardealului de atunci, Nicolae Bălan, care era și stareț onorific al Mănăstirii Sâmbăta de Sus. De altfel, Mitropolitul Bălan îl trimite pe părintele Arsenie în Sfântul Munte, tocmai în acest scop.

Încercând să-i aducă pe cei doi părinți viețuitori ai chiliei Sfântului Ipatie din Sfântul Munte Athos, la Mănăstirea Brâncoveanu, Părintele Arsenie voia să impregneze un duh autentic în viețuirea acestei străvechi mănăstiri ardelen. De asemenea, din cuvântul final al acestei scrisori reiese foarte clar duhul filocalic, adus de părintele Arsenie de la Sfântul Munte Athos, duh care va rămâne o permanență în întreaga viață și trăire a Sfinției Sale.

ÎPS Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și-a sărbătorit ziua de naștere

Marți, 4 iunie 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și-a sărbătorit ziua de naștere. Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în Catedrala Veche din Arad. La finalul acesteia, Părintele Paroh Traian Micoroi a rostit un emoționant cuvânt aniversar în care a evocat calitățile deosebite care-l caracterizează pe Arhipăstorul nostru și în numele tuturor slujitorilor și credincioșilor de la Catedrala Veche i-a înmănat Chiriarhului un frumos coș cu flori.

Începând cu orele amiezii, în sala de festivități a reședinței arhiepiscopale, ostenitorii Cen-

trului eparhial, preoțimea arădeană, stareții și starețele mănăstirilor, părinții protoierei de la toate cele patru protopopiate, oficialitățile județene și locale, reprezentanții celor două Universități și ai Seminarului teologic arădean, ai cultelor istorice din municipiu precum și ai altor instituții care au dorit să-și exprime sentimentele lor de prețuire și de fiască dragoste pentru Părintele sufleteș, de ai ura Ani Mulți, cu sănătate deplină și frumoase realizări în slujirea Bisericii lui Hristos pe mai departe, au avut acest binecuvântat prilej.

Cuvânt de felicitare și de viață îndelungată, în numele

dascălilor școlilor teologice, clerului și credincioșilor eparhiei, a adresat Părintele Prof. Pompiliu Gavra, directorul Seminarului Teologic Ortodox din Arad, care a pus în lumină contribuția adusă de către Chiriarh, mai ales în domeniul cultural, pastoral-misionar și administrativ-gospodăresc.

Chiriarhul arădenilor, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, cu adâncă smerenie și modestie, a mulțumit Părintelui ceresc pentru anii dăruți, cu tot ceea ce a realizat spre binele Bisericii străbune și celor prezenți pentru sentimentele și bunele urări exprimate.

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIPALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.